

Աղօրիք

Է՛յ աղօրիք, դարձի՛ր, դարձի՛ր,
Նստած կանանչ խորը ձորին.
Աղաղակե՛ երգըդ խորին
Դեպի լուսնակն արծաթածիր:

Դուն դողդոջուն տընակ մըն ես
Ալիւրոտած պատերով՝ ուր
Կարծես կու լան հիագարհուր,
Ջըրանոյշներ հագած բեհեզ:

Միշտ կը հսկէ մէջըդ արթուն
Աղօրեպանը ճեփճերմակ.
Եւ ըստ պէտքի՝ մեղմ կամ արագ,
կը լարէ սի՛րտըդ բաբախուն:

Է՛յ աղօրիք, բանտուած մրրիկ
Ծառերուն մէջ . աղա՛, աղա՛,
Փըրփուր խըմե՛, ալիւր տեղա՛ .
Քարէ կուրծքէդ տեղա՛ բարիք:

Կեցո՛ւր գետակն ընթացքին մէջ
Իր ծըփանուտ բաշէն բոնած:
Ջրվեժն ահեղ երգի փոխած
Պոռթկայ վիհէն վար գահավեժ:

Սայլե՛ր, սայլե՛ր անծայրածիր
Ջաղացքներուն ճերմակ ճամբէն
Աղօնն իրենց քեզ կը բերեն...
Է՛յ աղօրիք, դարձի՛ր, դարձի՛ր:

Յորեններ թող ալիւր ըլլան
Պորտին մէջ ժիր երկաններուն՝
Որոնք բոնուած տենդով մ՛անհուն
Կը մըռըլտան ու հիռ կու գան:

Յորեններ թող ըլլան փոշի
Զիրար գրկող քարերուն տակ.
Զիրար կրծող ժայռերուն տակ

Ցորեններ թող ըլլան նաշիհ:

Մինչեւ լեցուին շարան շարան
Պարկերն, ու վե՛ր կանգնին նորէն.
Եւ սայլերն ալ ճռուողէլէն
Ոսկին թողած ` լոյսով դառնան:

Դանիել Վարուժան